

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Vatutin Mikhail,
reprezentat de avocata Negru Cristina,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Vatutin Mikhail împotriva Inspectoratului General pentru
Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și
obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 17 iunie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3ra-861/25
NR. PIGD 2-23128424-01-3ra-17122025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de
casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – jud. V. Chisilița
Curtea de Apel Centru – jud. Gh. Mîra, Gh. Dașchevici, A. Bostan

01 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

**Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de
Vatutin Mikhail, reprezentat de avocata Negru Cristina,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. În data de 06 septembrie 2023, Vatutin Mikhail a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, solicitând anularea Deciziei nr. 5417/23/DAA din 11 august 2023 emisă de Direcția Azil și Apatridie, al Inspectoratului General pentru Migrație al RM, ca ilegală în fond, fiind emisă contrar prevederilor legii și obligarea Direcției Azil și Apatridie, al Inspectoratului General pentru Migrație să-i acorde protecție internațională cet. Vatutin Mikhail.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, este cetățean al XXXXX, s-a născut în orașul Ivanovo este de naționalitate XXXXX și de religie XXXXX. Acesta a declarat ca motivul care a stat la baza plecării din XXXXX a fost dorința acestuia de a locui și munci în Ucraina și condițiile precare din țara de origine. Reclamantul a invocat și frica de a se întoarce în țara de origine din cauza că a fost anunțată mobilizare parțială pe teritoriul XXXXX și nu dorește să participe la XXXXX asupra Ucrainei.

3. Reclamantul a menționat că nu se simte în siguranță în XXXXX din motiv că nu vrea să lupte de partea XXXXX împotriva Ucrainei și că nu este de acord cu politica dusă de către președintele țării.

4. A mai indicat reclamantul că, în decizia contestată lipsește atât „cercetarea tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil”, prevăzută de art. 42 al Legii 270, cât și „informații precise și actualizate din surse diferite despre situația generală din țara de origine” impuse de art. 43 din aceeași lege, dar și întemeierea autorităților competente” pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine.”, care este obligatorie în virtutea prevederilor art. 48 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

5. Vatutin Mikhail consideră că, Decizia contestată este pasibilă anulării deoarece este ilegală în fond, fiind emisă contrar prevederilor Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin hotărârea din 16 decembrie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată înaintată de Vatutin Mikhail a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

7. La data de 16 decembrie 2024, avocata Șpac Rodica, în interesele apelantului Vatutin Mikhail, a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin decizia din 17 iunie 2025 a Curții de Apel Centru, a fost respinsă cererea de apel depusă de avocata Șpac Rodica, în interesele apelantului Vatutin Mikhail, și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani 16 decembrie 2024.

9. Curtea de Apel a reținut că, în speță, obiectul controlului judecătoresc îl constituie decizia nr. 5417/23/DAA din 11 august 2023, prin care, urmare a examinării cererii de azil, în temeiul art. 19 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (3) și art. 60 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, a fost respinsă cererea de azil (f.d.10-13).

10. Instanța de apel a notat că prima instanță just a concluzionat despre netemeinicia acțiunii, dispunând respingerea acesteia, soluția fondului având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită.

11. Instanța de apel a remarcat că, circumstanțele învederate de către reclamant/apelant în cererea privind acordarea protecției pe teritoriul Republicii Moldova, nu constituie temei real și întemeiat pentru admiterea și satisfacerea acesteia, or, nu s-au constatat în raport cu solicitantul Vatutin Mikhail, cetățean al XXXXX, temeri bine întemeiate și justificate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, că se află în afara țării a cărei cetățenie o deține datorită acestei temeri și nu dorește să se pună sub protecția acestei țări și ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

12. Totodată, instanța de apel a reținut că, din explicațiile oferite la interviu, solicitantul Vatutin Mikhail, a declarat că a plecat din XXXXX în anul 2001, cu scopul de a munci în străinătate. A mai declarat că până în anul 2022 s-a aflat în Ucraina, deținând și permis de ședere în statul menționat.

13. Ulterior, reclamantul Vatutin Mikhail, a intrat pe teritoriul Republicii Moldova la 07 iulie 2022, iar la data de 23 septembrie 2022, Vatutin Mikhail, s-a adresat către Inspectoratul General pentru Migrație, cu cerere de azil, invocând că nu susține politica statului de origine și nu dorește să lupte împotriva Ucrainei.

14. În acest context, instanța apel a reținut că, prima instanță, just, referitor la aserțiunea reclamantului/apelantului că nu dorește să revină în țara de origine deoarece nu se simte în siguranță în XXXXX din motiv că nu vrea să lupte de partea XXXXX împotriva Ucrainei și că nu este de acord cu politica dusă de către președintele țării, a subliniat că autoritatea publică pârâtă/intimată a luat în considerare faptul că, solicitantul de azil nu a stabilit într-o măsură rezonabilă că rămânerea sa în continuare în țara sa de origine ar deveni intolerabilă pentru sine din motivele enumerate în definiția refugiatului, sau că ar deveni intolerabilă din aceleași motive dacă s-ar întoarce acolo, la caz nefiind stabilită existența unei temeri bine-întemeiate. De asemenea, reclamantul/apelant nu a identificat nici un motiv imperios de temere.

15. Or, Vatutin Mikhail nu a demonstra de către cine anume este intimidat în țara de origine, și nici nu a identificat nici un motiv de posibilă și reală agresiune, dominație străină sau existența unor evenimente care au tulburat ordinea publică în țara de origine.

16. Instanța apel a reținut că, referitor la aserțiunea reclamantului/apelantului că nu susține politica XXXXX, că, acesta nu este motiv pentru a beneficia de statutul de refugiat, făcînd referire la pct. 80 din Manualul UNHCR. Astfel, în contextul în care reclamantul nu a individualizat careva măsuri întreprinse de către autoritățile naționale în privința sa ce ar pune în pericol viața și integritatea sa, în situația când potrivit legislației naționale este prevăzut serviciul militar alternativ de care poate privilegia solicitantul de azil. Or, instanța de fond temeinic a punctat că o persoană care solicită azil și nu probează despre temerile legate de țara sa natală nu poate beneficia de protecție prin prisma Legii privind azilul în Republica Moldova nr. 270 din 18 decembrie 2008.

17. În această ordine de idei, instanța de apel a reținut că, din materialele dosarului rezultă că, Vatutin Mikhail a părăsit țara de origine în baza actelor de identitate eliberate de autoritățile XXXXX, urmărind să ajungă în Ucraina, respectiv nu a probat afirmația că se teme de persecuțiile sau a riscului real de a fi suspus unor vătămări grave la care urmează a fi supusă în țara sa de origine, or, nu au fost relevate nici un fel de circumstanțe sau probe care să arate că la revenirea sa în XXXXX acesta ar putea fi supus unui risc real de tratamente inumane. Acest fapt denotă că autoritățile XXXXX nu îi îngrădesc dreptul la libera circulație, or în cazul în care ar fi existat careva probleme cu autoritățile din țara de origine cum ar

fi (subiectul persecuțiilor pe motiv politic sau alte acte restrictive emise în privința acestuia) se presupune că acesta nu ar fi putut părăsi teritoriul XXXXX.

18. În acest context, instanța apel a reținut că, susține concluzia instanței de fond că, Vatutin Mikhail, nu a reușit să susțină prin probe pertinente și concludente afirmațiile sale de teamă față de persecuții sau alte vătămări grave la care ar putea fi expus în XXXXX, or, nu au fost constatate circumstanțe sau probe care să arate că la revenirea reclamantului în țara de origine acesta s-ar afla în pericol, instanțele ținând să acorde protecție internațională atunci când există dovezi clare și suficiente privind pericolul real, iar teama invocată este justificată și bine fundamentată în contextul concret.

19. Totodată, instanța de apel a reținut că, instanța de fond corect a constatat că solicitantul de protecție internațională nu a prezentat dovezi concrete care să arate că autoritățile din XXXXX i-ar fi cauzat dificultăți sau l-ar fi persecutat. Iar, în lipsa unor dovezi specifice privind acte sau acțiuni ale autorităților care ar putea pune în pericol viața sau integritatea solicitantului, afirmațiile acestuia sunt considerate prea generale pentru a susține o teamă întemeiată de persecuție.

20. Or, temerea invocată de solicitant nu este una întemeiată și nu există o probabilitate reală ca în cazul întoarcerii în țara de origine, viața și integritatea corporală a acestuia să fie puse în pericol, nefiind prezentate suficiente probe pentru a considera că există o probabilitate rezonabilă ca solicitantul de protecție internațională să fie supus acțiunilor ce ar duce la încălcarea drepturilor sale fundamentale, care să constituie acte de persecuție ce ar face aplicabile prevederile art. 47 din Legea nr. 270 privind azilul în Republica Moldova.

21. În acest context, instanța apel a reținut că, este relevant faptul că reclamantul se bucură de protecția autorităților naționale în țara de origine și acestea niciodată nu au întreprins măsuri împotriva reclamantului, ce ar pune în pericol viața și integritatea acestuia.

22. Prin urmare, instanța de apel a reținut că, instanța de fond just a subliniat că solicitantul de azil nu a întâmpinat nici un obstacol din partea autorităților de stat, iar în cadrul interviului ultimul nu a individualizat nici o acțiune întreprinsă împotriva sa, ce ar pune în pericol viața sau integritatea acestuia.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

23. La 28 noiembrie 2025, Vatutin Mikhail, reprezentat de avocata Negru Cristina, a declarat recurs împotriva deciziei din 17 iunie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a deciziei cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

24. În motivarea recursului, Vatutin Mikhail, reprezentat de avocata Negru Cristina, a susținut că instanța de apel a aplicat eronat prevederile legale relevante și a omis examinarea detaliată a circumstanțelor esențiale ale cauzei, astfel că concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

25. Consideră recurentul că, instanța de apel în lipsa unui suport probatoriu concludent și fără argumente certe, a respins cererea de apel fără a se expune asupra tuturor aspectelor de drept și de fapt ale litigiului.

26. Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale.

27. Prin referința din 23 decembrie 2025, Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie, a solicitat respingerea cererii de recurs depuse de Vatutin Mikhail, reprezentat de avocata Negru Cristina.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

28. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

29. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen”

30. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

31. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

32. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost notificată reprezentantei recurentului la 27 noiembrie 2025 (f.d. 141), iar recursul a fost depus, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

33. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

34. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

35. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în cererea de recurs, nu relevă temeuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

38. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

39. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

41. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

42. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel,

conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

43. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Vatutin Mikhail, reprezentat de avocata Negru Cristina.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni